

som måske har været med på den ene eller den anden side, godt ved, hvad det er, der sker. Man ved, hvad det er, der sker. Ballademagerne maskerer sig, inden de begynder at lave balladen, således at de ikke kan identificeres. Der er jo sager, som har været for byretten f.eks. i København, hvor en ung autonom er blevet pågrebet med rygsækken fyldt delvis op med brosten og delvis fyldt op med malingsflasker. Vedkommende er blevet taget i forbindelse med en demonstration, og alligevel så meddeler domstolene, at nej, det er ikke sandsynliggjort, at vedkommende havde tænkt sig at deltage i demonstrationen. Nå!

Det er ganske, ganske svært med de eksisterende retsregler at komme efter dem, der laver balladen, for hvis de er mange nok, og hvis de er hurtige nok, så er det svært at pågribe dem direkte og påvise lige præcis deres handlinger. Så det er et svært område at tage fat i, men det skal være et område, det bliver muligt at tage fat i.

Når vi ved, at de maskerer sig, inden de laver deres kriminelle handlinger, så ved vi også, at hvis man på det tidspunkt kan gribe ind og pille dem ud af en eventuel demonstration eller et opløb, så får de ikke mulighed for at lave balladen. Dermed har man forhindret, at der begås en kriminel handling, og det bør dog være Folketingets fornemste opgave at sætte ind på en sådan måde, at vi forhindrer, at kriminaliteten overhovedet finder sted, i stedet for at man bare lader det løbe, og når så det er gået galt, så prøver man på at samle op bagefter. Det er jo bedre at forebygge end først at gribe ind, når det er gået galt.

Enhver, der har været til sådan en demonstration, enhver, der har oplevet det, ved, hvordan det foregår. De, der vil lave ballade, samles, de maskerer sig, og så træder de frem på arenaen, og så starter balladen. Kunne man i den fase nå at pille dem ud, så er man sikker på, at de ingen ballade laver, når de er anholdt. Det er helt givet. Det, der også er helt givet, er, at hvis de træder frem uden at være maskerede, så ved man, hvem det er, der laver hvad. Så kan de identificeres, og så kan de straffes efterfølgende. Det vil altså have en præventiv effekt, for de vil så ikke begå deres kriminalitet. De gør det jo kun, når de er maskerede.

Politiet har jo haft et klart ønske om det her gennem lang tid, og det er klart, fordi politiet jo har en fornem opgave, jf. retsplejelovens § 108, med at forhindre kriminelle handlinger. Det på-

lægger Folketinget politiet, at det er en opgave, politiet skal løfte, at forhindre kriminelle handlinger. Men Folketinget er ikke samtidig indstillet på at give politiet de nødvendige muligheder for at forhindre kriminaliteten, og det er frustrerende. Jeg forstår godt, at politiet er frustreret, når man pålægger det en opgave og bagefter siger: Vi vil i øvrigt ikke hjælpe jer med at løse den opgave. Det er frustrerende, og derfor har politiet selvfølgelig et ønske.

Det med, om de kan administrere denne her lov, synes jeg for det første er stærkt nedværdigende over for politiet, for det andet så er det stærkt nedværdigende over for de skiftende flertal i Folketinget, der har vedtaget den ene lov efter den anden, hvor man netop går ind og siger, at politiet må foretage et skøn.

Politiet skal foretage et skøn, hvis en person, der går med en foldekniv med en bladlængde på mere end 7 cm, har et formål, der er lovligt, eller det er et formål, der er ulovligt. Det er et rent skøn, der finder sted, og det kan politiet godt finde ud af allerede i dag.

Når det gælder færdselsloven skal politiet vurdere skønsmæssigt, om trafikanterne holder passende afstand til hinanden. Hvordan skulle man dog kunne administrere sådan en lov? Ja, det gør man allerede i dag, og det går såmænd fint. Det fremgår af færdselsloven, at trafikanterne skal holde en passende lav hastighed ved forskellige trafiksituationer. Altså igen et skøn. Det kan politiet sagtens finde ud af, og det er jo ikke sådan, at man render rundt og siger og dømmer uskyldige mennesker på grund af det.

Vi ved også, at hvis man kører i spirituspåvirket tilstand på knallert, er det i førstegangstilfælde et skøn, om vedkommende er spirituspåvirket eller ej, og først i andengangstilfælde bliver der tale om en blodprøve. Igen et skøn, som politiet selvfølgelig er i stand til at foretage, og som de foretager hver eneste dag.

Hvad angår straffeloven ved enhver, der kender den, at for at man kan blive dømt for overtrædelse af straffeloven, skal man have haft forsæt til at overtræde straffeloven. Det er igen et skøn. Havde vedkommende et egentligt forsæt til at overtræde en eller flere paragraffer i straffeloven? Det er et skøn, som politiet foretager hver eneste dag, og som politiet er gode til at foretage, og hvis borgeren er uenig, så kan han gå til byretten eller landsretten og så få afgjort spørgsmålet dér, og så er det domstolen, der vurderer, om det nødvendige forsæt var til stede.